

fristet til at se den hele Statsbanedrift og ledelse altfor meget gennem kjøbenhavnske Brillen og altfor lidt kan tage Hensyn til de enkelte Egenes Tarv og de lokale Forhold. Den ærede Minister kunde nok forstaa, at dersom man mente, at Decentralisation skulde føre til, at man lagde mindre Afgørelser i den lokale Styrelses Hænder, — var der ikke noget i Vejen. Men han var bange for, at man ved Decentralisationen vilde lægge større Spørgsmaals Afgørelse i de lokale Embedsmænds Hænder og derved svække Ansvarfølelsen hos den øverste Ledelse. Den ærede Minister sagde, at hvis en Forretningsmand vilde veje hvert Pund Kaffe eller maale hver Alen Tøj og ikke overlade det til sine undergivne, vilde man jo erkende, at han bar sig fejlt ad. Men det er netop det uheldige ved den nuværende Styrelse, at den blander sig i alle mulige mindre Spørgsmaal. End ikke Stationsforvalteren i Frederikshavn er Mand for at betale en Vinduesrude, hvis en saadan gaar i Stykker og skal sættes ind i Stationslokalet, uden at Regningen først skal her til Kjøbenhavn og revideres i Centraladministrationen i Kjøbenhavn. Jeg glæder mig over, at jeg ikke staa ene med denne min Betragtning, men at det er hele den Kommission, der har været nedsat til Overvejelse af Statsbanedriften og alle dermed i Forbindelse staaende Forhold, der deler samme Betragtning, at det er ønskeligt at komme bort fra det System, som vi nu have. Og det gør mig ondt, at den ærede Minister stiller sig i Modsætning til samtlige Kommissionens Medlemmer. Den ærede Minister har under disse Forhandlinger hørt, at alle de Medlemmer, der have haft Ordet fra den Side i Salen, der staa den ærede Minister nærmest, have udtalt samme Ønsker og Anskuelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsbanedriftens Organisation, som jeg har udtalt. Jeg vil yderligere gøre opmærksom paa, at det System, vi have her i Landet, er enestaaende i hele den civiliserede Verden. Der er kun et eneste Sted, hvor man har en enevældig Generaldirektør, nemlig Danmark, alle andre Steder er man gaaet over til at lade Statsbanedriften lede af en Direktion, fordelt Ansvaret, simpli-

ficeret den hele Ordning, medens man her, — og det gør mig ondt, at den ærede Minister rækker Haand hertil, — har holdt halsstarrig paa det enevældige System. Vel har Generaldirektøren to Kommitterede ved sin Side, men deres Stilling svæver i Luften. Det er Generaldirektøren, der ganske alene bestemmer, hvad Ansvar disse to Kommitterede skulde have. Det er, som jeg en Gang har hørt Generaldirektøren udtale, saaledes: de Kommitterede ere Straaler, der udgaa fra mig og ikke andet. Det, der er det uheldigste ved den nuværende Ordning, er, at de, der staa i Spidsen for de fire store Afdelinger, Trafikafdelingen, Baneafdelingen, Maskinafdelingen og Regnskabsafdelingen, ikke ere i direkte Forbindelse med Generaldirektoratet, nej de staa sondrede derfra, og de træde kun gennem Indstillinger i Forhold til Generaldirektoratet, og dette forsinker i høj Grad den hele Driftsledelse, besværliggør den og fordyrer den i mange, mange Maader. Det er en omstændelig Vej, og den lægger alle Afgørelser ensidigt i enkelte Mænds Hænder; alle personlige Spørgsmaal ere undergivne denne ene Mand, Generaldirektøren, medens der i andre Lande er en Direktion, der varetager alle Personspørgsmaal, og de forskellige Personer kunne dog være mere trygge under en Ledelse, hvor flere dele Ansvaret, end hvor de ere undergivne en enkelt Mands Ansvar. Jeg retter ikke her noget Angreb paa den nuværende Generaldirektør; det kunde ikke falde mig ind. Jeg anser ham for en overmaade dygtig Mand, for en behagelig og elskværdig Mand i alle Maader, men det er Systemet, jeg angriber, og selv den bedste Generaldirektør kan ikke frigøre sig for, at saaledes som Systemet arbejder og virker, bliver det dyrere og langsommere, og da rummer den hele Administration et Utal af Embedsmænd, som vilde kunne undværes under andre Forhold og under en anden Ledelse. Jeg udtaler derfor Ønsket om, at man under de fortsatte Forhandlinger skal komme til en bedre Forstaaelse med den nuværende Trafikminister. Det gør mig ondt, at han stiller sig i Modsætning til hele Kommissionen paa dette vigtige Punkt, og det gør mig ondt, at han stiller sig i Modsætning, jeg tør vel sige, til det store Flertal af dette Ting, der hidtil har ønsket og sikkert fremdeles ønsker, at man her maa komme til en Forandring, en gennemgribende Forandring, der vil være i Statsbanedriftens Interesse og der-